

Wat zegt Paulus in Romeinen 6:1-4?

Vanuit hoofdstuk 5 kwam een vraag op (6:1), die Paulus duidelijk beantwoordt in het vervolg. Hij zegt krachtig: Christenen zijn *dood voor de zonde* en het is abnormaal als ze dan *nog in zonde leven* (6:2). Dat past niet bij het christen zijn.

'Dood zijn voor de zonde' betekent, dat de relatie met de zonde verbroken is. Dankzij Jezus hebben we een ander leven, waardoor de band met de zonde (als machthebber) doorgesneden is. In feite kan de zonde praten wat hij wil (ons proberen te verleiden), maar dan praat hij in feite tegen een dode. We zijn mensen die daar niet meer naar willen luisteren. Onze innerlijke gezindheid is radicaal anders en wil de zonde niet meer. Onze oude mens wil het nog wel, maar wij zijn door het geloof in Jezus andere, nieuwe mensen en willen ons niet meer door de zonde en niet meer door ons vlees laten leiden, maar door Gods wil. We kruisigen onze zondige vleselijke verlangens door de opstandingskracht van Jezus in ons. De claim, invloed of macht van de zonde over ons, is daardoor gebroken. Zo zijn we *'dood voor de zonde'*.

Uiteraard kunnen christenen nog wel in zonde leven, maar als ze dat doen verloochenen ze daarmee hun christen-zijn. *Niet meer in zonden leven* is volgens Paulus normaal voor christenen. Ze zijn immers intens verbonden aan Jezus. Door de doop is de verbondenheid met Jezus bezegeld. Ze zijn immers *gedoopt 'in Hem'*! (6:3a). Die verbondenheid is zo intens, dat er een eenheid met Jezus ontstaat, waardoor ons leven als zondaren (mee) gedood, beëindigd en begraven is (6:3b). Ook zijn we met Hem mee opgestaan *om nu een nieuw leven te leiden* (6:4). Dit werkt Paulus verder uit in het vervolg.

Het Grieks voor *'dopen in'* is ook hier *'baptisdoe eis'* – het is gewone woord voor dopen in of onderdompelen in. Gedoopt worden in Christus (of 'naar Hem toe' ['eis']) is zo een afbeelding, dat gelovigen omhult of doordrenkt worden met Christus; Hij is onze Redder, Helper, Heer, Koning, enz. We zijn nauw verbonden met Hem of bekleed met Hem – Hij verbindt zich met de doop aan ons; Hij is *om* ons en *in* ons! Het wordt daarom wel 'het bad van de wedergeboorte' genoemd (Titus 3:5). Zonden worden verwijderd en vergeven – een nieuwe geest komt in ons – een nieuw leven is begonnen door het geloof.

Dezelfde woorden gebruikt Jezus in Matteüs 28:19. *'Doopt hen in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest'* (*'baptisdoe eis'*). Dat betekent niet 'in opdracht van', zoals de Nederlandse vertaling uitgelegd kan worden, maar (*'eis'* =) naar de naam toe = verbinden met. De doop is het officiële teken, dat bekeerlingen mensen zijn geworden die vanaf nu leven als mensen van God: met en voor God. Gods beloften gelden voor hen. Tegelijk zeggen bekeerlingen die zich laten dopen, dat ze ook van hun kant verbonden willen zijn aan de Vader, Zoon en Geest – je hoort bij Hen en wilt bij hen horen – er ontstaat een wederzijdse eenheid. Gods levensdoel is het jouwe: het Koninkrijk van God! Dat blijkt m.i. ook uit de opdracht wat dopelingen geleerd moet worden volgens Mat 28:18: 'leer hen de levensstijl van het Koninkrijk zich eigen te maken'. Dit laatste is mogelijk., doordat de hulp van Vader, Zoon en Geest voor de gelovige beschikbaar is – dat belooft de nauwe en intense verbinding met God die door de doop afgebeeld en bezegeld wordt. Je begint een nieuw leven: één met Hen.

Over die doop heeft Paulus het hier en bv ook in 1 Korintiërs 1:13-17; 10:2; 12:13 en Gal 3:27 (gedoopten zijn door God - en hebben zichzelf - met Christus bekleed).

Paulus haalt in Rom 6:3 naar voren, dat we door de doop deel hebben aan de dood van Jezus. Er is uiteraard nog veel meer te noemen waar we in delen – waarom wijst hij hier nadrukkelijk op ons delen in de dood van Jezus?

Waarschijnlijk omdat die dood het grote onomstotelijke bewijs van de bereidheid van Jezus is om God meer lief te hebben dan zijn eigen leven. Aan die dood en dus aan de gezindheid die daarin bleek, hebben wij als volgelingen van Jezus deel. Hij, de Gekruisigde die opgestaan is, is door zijn Geest sinds Pinksteren in de gelovigen en daarmee is de Jezus' gezindheid of toewijding (eventueel tot in de dood) in ons. We hebben ons immers aan die gekruisigde Jezus laten verbinden om één te worden met Hem, de overwinnaar van alle verleidingen en zonden. De gezindheid en kracht van Hem in ons betekent de dood aan de zonden, aan verkeerde verlangens in ons. Daardoor staan we op in een leven helemaal voor God. Dat is het nieuwe leven: opgestaan uit de dood van onze zonden om werkelijk te leven voor God. Hoe zouden we dan nog kunnen blijven vasthouden aan zonden? De kracht van Kruis en van de opstanding is in ons!

Inhoudelijk is dit een geweldig raak antwoord van Paulus op de 'domme' vraag die hij in 6:1 stelde (omdat zulke domme dingen toen blijkbaar weleens gezegd werden). Een sterkere weerlegging lijkt me niet mogelijk!

Zou Jezus ooit voor zonden kiezen? Wij, zijn volgelingen, dan wel? – terwijl we geloven dat Hij en zijn kracht en geest of gezindheid in ons is? Hij was 'dood voor de zonde' en wij zijn het door onze eenheid met Hem ook. 'Dood voor de zonde' is dan iets wat je tijdens dit leven al bent, zoals Paulus ook zegt (6:2).

Met 'de dood van Christus' wijst Paulus er dan ook op, dat Jezus 'dood' was 'voor de zonde'. Dat is wat anders dan zijn letterlijke dood op Golgotha. Paulus doelt op het feit dat Jezus (al levend) zichzelf voortdurend kruisigde tijdens zijn leven. Zijn eigen wil verloochende Hij, als God iets anders wilde. Zo 'doodde' of 'kruisigde' Jezus zichzelf voortdurend en bewees daarmee, dat Hij God meer lief had dan zichzelf. Die houding klinkt in de woorden 'de dood van Christus'. Met woorden van Paulus zou je het levensdevies van Jezus kunnen omschrijven als: 'niet Ik leef, maar God leeft in Mij'. Zijn leven en lust was: het doen van Gods wil. Deze dood (van eigen wil) als geestelijke houding hield Jezus vol aan het eind van zijn leven in Getsemané en bewees Hij tot het uiterste in de uren daarna en aan het kruis. Zijn kruisdood is het uiterste bewijs van zijn levenshouding van zelfverloochening en dienen, van het vrijwillig willen doden/kruisigen van zijn eigen wil. Die 'dood van Jezus' als levenshouding en 'zijn dood aan het kruis' hebben alles met elkaar te maken, maar zijn niet identiek.